

2001:29

Interpellation av Leif Rönngren (s) om stadens användande av och utgifter för bemannings- och inhyrningspersonal

De senaste årens brist på offensiv personalpolitik kombinerat med en allmän personalbrist inom flera områden och yrkeskategorier, exempelvis äldreomsorgen och läkar, sjuksköterska och vårdbiträdes brist har lett till flera svårigheter.

Förutom att staden inte kan uppnå de målsättningar som lagts fast för exempelvis äldreomsorgen så drabbas enskilda, i detta fallet äldre, av att det saknas personal som inte kan svara upp och möta de behov som finns bland brukarna inom vården och omsorgen.

Parallellt med denna utveckling har stora resurser, skattemedel och personal gått åt till att försöka förmå stadens egna anställda att "avknoppa" verksamheter eller för att uppmanas att lägga anbud på andra verksamheter.

Ett annan stor företeelse som fått stora konsekvenser för personalen och brukare inom de flesta av stadens verksamheter är den ständiga pågående konkurrensutsättningen. En konkurrensutsättning byggd på ideologi utan verklighetsförankring.

Med anledning av ovanstående vill jag ställa följande frågor till ansvarigt borgarråd:

1. För hur stora summor har staden hittills i år köpt tjänster från bemanningsföretag och inhyrningsfirmor för att klara personalförsörjningen inom äldreomsorgen och förskolan?
2. Hur mycket mer kostar detta i förhållande till att skapa långsiktigt bra villkor för den personal som redan är anställd av staden?
3. Vad får inhyrningen av extern personal för konsekvens på kontinuitet och samverkan inom stadens olika delar och över gränserna mellan andra olika parter såsom entreprenörer, landstinget och exempelvis stadens hemtjänst och hemsjukvården?

4. Hur påverkas verksamheten, personalstrategin och kontinuiteten av att det kanske är "Nisse från Manpower" som försöker lösa praktiska problem med "Ulla från proffice eller sjuksköterske poolen"?

Stockholm den 1 oktober 2001

Leif Rönngren